

Crònica Trobada Fraterna 2017

El dissabte 14 de gener els locals de Pompeia s'ompliren de gom a gom amb motiu de la Trobada Fraterna anual, una jornada que s'ha convertit, des de fa anys, en un espai de convivència, de compartir, de formació i de celebració entre els membres de les diferents fraternitats caputxines, en un ambient festiu de germanor. Enguany, el tema que ens aplegava era "Místics i sants franciscans. Els bojós de Déu". Al vestíbul, tot arribant, es podia contemplar una exposició amb una breu ressenya biogràfica i espiritual d'una trentena de místics i sants franciscans, des de sant Francesc fins als nostres dies.

La Trobada començà amb pregària, amb un fragment evangèlic i un text musicat del cardenal Van Thuan: "Els sants són els bojós de Déu". Seguidament fra Lluís Arrom feu una reflexió introductòria sobre les característiques del carisma franciscà, que la tradició anomena *seràfic*, centrat en l'amor, un amor sense límits. Afirmà que la relació que estableix sant Francesc amb Déu, amb els altres, amb tot el que és creat, és una relació de profund amor. Sant Francesc és

un sant que Déu ha donat a l'Església com un do molt especial, un do que continua avui dia a través de tants fills seus. La característica principal de la santedat franciscana és l'amor, un amor que no calcula, excessiu, sense mesura. Propi de la santedat franciscana també és la mirada d'infant, que veu el món amb ulls bons, amb capacitat de meravellar-se, amb innocència i netedat de cor. Com a altres característiques de la santedat franciscana destacà el desig de morir per amor de l'Amor,

l'alegria per la felicitat de Déu, la combinació entre contemplació i acció, o la tendresa i compassió per Jesús. Fra Lluís recordà episodis de la vida de fra Juníper, de santa Elisabeth d'Hongria, de Ramon Llull, de Margarita de Cortona, de Leopoldo d'Alpandere, del Pare Pius o de fra Pere Vila, un fraret a qui molts dels presents varen conèixer.

A continuació escoltàrem la introducció a tres sants. Enric Emo ens parlà d'Elisabeth d'Hongria, patrona del Terç Orde, destacant el seu camí d'humilitat i despreniment en el seguiment a Jesucrist. Filla del rei d'Hongria, va vendre tot el seu patrimoni com a reina per ajudar els pobres, malalts i necessitats als qui cuidà amb afecte i tendresa.

Fra Eduard Rey feu una intervenció sobre el beat fra Eloi de Bianya i companys màrtirs durant la Guerra Civil. Fra Eloi tenia fama de sant en vida, per la seva pau, el seu somriure... Era un home profundament silenciós i recollit i, al mateix temps, molt proper i disponible. Fou porter molts anys al convent de Sarrià, i per a ell tothom qui trucava a la porta era Jesús. La seva mort, com la dels companys caputxins recentment beatificats, està amarada de serenor, pau i perdó. Les seves morts parlen de les seves vides i de la qualitat del que es vivia en els convents en aquell temps.

Finalment, fra Mateu Sanclimens ens parlà sobre fra Pere Vila, amb qui tingué el goig de viure molts anys. Amb emoció recordà com fra Pere entrà de caputxí ja passats els cinquanta anys. Un home de mans endurides per la feina de llenyataire que l'ocupà durant molts anys, però de cor tendre. Un home sense estudis, però amb intel·ligència pràctica i amb un cor il·luminat per l'Esperit Sant, que arribà al convent sent ja "santet". Com digué fra Mateu, fra Pere fou una flor boscana del Montseny amb perfum de santedat.

Posteriorment, la Maria del Mar Galceran explicà la realitat de "El lloc de la dona", un centre d'acompanyament a dones que venen de la prostitució, fundat per les Germanes Oblates al barri del Raval. Es pretén que les dones que arriben al centre sentin reconeguda la seva dignitat com a persones, independentment de la seva història, del seu recorregut. El 85% de les dones que l'entitat atén actualment són dones nigerianes, víctimes de tràfic il·legal amb finalitat d'explotació sexual, i amb uns nivells formatius molt baixos. És una població altament vulnerable, que requereix processos d'acompanyament llarguíssims. La Maria del Mar afirmà que no és fàcil saber qui acompanya a qui, ja que ella s'ha sentit

acompanyada en el seu camí de fe per aquestes dones fortes, valentes, amb una capacitat impressionant de superació personal, alegres, esperançades, i moltes d'elles profundament creients.

A la cripta celebrarem l'Eucaristia, participada i alegre, amb uns cants bellament acompanyats per la guitarra, la flauta travessera i el llaüt. Fra Gil Parés, ministre provincial, ens encoratjà a deixar-nos seduir per Déu, el qui és bo de veritat. Recordà dos frares morts fa poc temps: fra Fidel i fra Sebastià, ben diferents entre ells, amb els seus defectes i peculiaritats, però

que al final de les seves vides van saber posar al centre la pregària i van deixar-se omplir per l'Esperit. Ens animà a fer el mateix, centrar-nos en l'essencial i transmetre la bondat infinita de Déu.

Al migdia compartírem un bon dinar entre converses, rialles i retrobaments.

A la tarda, tinguérem un cinefòrum amb la pel·lícula "Un hombre para la eternidad", sobre els darrers anys de la vida de Tomas More, que va estar conduït per fra Josep Manuel Vallejo. Aquest humanista, advocat, jutge i polític, amb un deliciós sentit de l'humor, membre del Terç Orde Franciscà, fou condemnat a mort per no voler acceptar com a

lícit el divorci del rei Enric VIII, fet que suposà la ruptura d'Anglaterra amb l'Església catòlica. Tomas More va ser fidel a la seva consciència, ferm en la defensa de la veritat, i conseqüent fins a la mort.

